

Eligia Gąssowska, Zenon Woźniak, Robert Sadowski

Dobrzeszów, gm. Łopuszno, woj.
kieleckie. Stanowisko Góra
Dobrzeszowska

Informator Archeologiczny : badania 12, 164

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały, stanowiące własność Muzeum w Zamościu, do czasu opracowania zdeponowane będą w zbiorach Zakładu Archeologii UMCS,

Badania będą kontynuowane.

DĘBCZYNO, gm. Białogard woj. kozzalińskie Stanowisko 6	patrz okres wpływów rzymskich
CZERSK, gm. Góra Kalwaria	patrz uzupełnienia 1976
DOBRZESZOW, gm. Łopuszno woj. kieleckie Stanowisko Góra Dobrzeszowska	Wojewódzki Konserwator Zabytków w Kielcach

Badania prowadziła dr Eligia Gąssowska, przy współpracy doc. dra Zenona Woźniaka i mgra Roberta Sadowskiego. Finansowało WKZ w Kielcach. Czwarty sezon badań. Sanktuarium pogańskie na szczycie góry, wzniesione w okresie późnolateńskim /?/, użytkowane do $\pm$ 795 r. p. n. e.

W czwartym roku badań odsłonięto w całości założenie w obrębie tzw. elipsy górnej i częściowo międzywała 1-2. Różniano system komunikacyjny wiodący z dwóch stron po przekątnej od tzw. schodów zachodnich i schodów SE. Wejście pierwsze prowadziło międzywałem 1-2- do tzw. wewnętrznego przejścia wschodniego, wejście drugie w międzywał 2-3 wałów półksiężycowych. Założenie zamyka na południu "antywał", wał czwarty usypany tu na niewielkim odcinku i sąsiadujący ze ślepyim wąwozem z nadsypanymi ścianami. Wejście główne i niektóre znaczące elementy wewnątrz elipsy górnej zostały oznaczone stelami kamiennymi lub obrobionymi na okrągło płaskimi kamieniami. Założono dwa wykopy badawcze. Jeden zlokalizowany w pobliżu zejścia pod wał 1, gdzie znajduje się kamień ofiarny, ujawnił w warstwie gliny zwietrzelinowej, układ pali drewnianych, który zostanie rozeznany w przyszłych badaniach. Sporządzono analizę archeoastronomiczną i ustalono główne prawidłowości pomiarowe w terenie. Oddano do analizy C-14 węgiel drzewny pochodzący ze stropu wału 1. Wynik określa datę schyłkową użytkowania sanktuarium na lata około 795 r. n. e.

Badania będą kontynuowane.

DROHICZYN woj. białostockie Stanowisko 1	Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku
--	---